

תת"ע 2602/06/16 - מדינת ישראל נגד ראס איהם

30 נובמבר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תתע"א 2602-06-16 מדינת ישראל נ' ראס איהם
דו"ח תעבורה 51210060664

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ראס איהם

<#2#

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נאשד קאדרי

ב"כ הנאשם: עו"ד לירון לוי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 30/10/16 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה (בהיותו בלתי מורשה) בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

במועד הודאתו בכתב האישום נתבקשה דחיית מועד הטיעונים לעונש בהסכמת המאשימה בשל העובדה כי הנאשם היה בעיצומו של הליך הסדרת רישיון הנהיגה.

היום נשמעו הטיעונים לעונש, במועד גזירת הדין אוחז הנאשם רישיון נהיגה לאחר שעבר את מבחני הרישוי כנדרש (עיוני ומעשי).

בעתירתה לעונש הדגישה המאשימה את חומרתן של העבירות ועתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, פסילת רישיון הנהיגה בפועל לתקופה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס כספי.

מנגד טענה ב"כ הנאשם שאין מקום להחמיר עם מרשה שריפא את הפגם וכעת אוחז בידו רישיון נהיגה כדן.

עמוד 1

הנאשם נעדר עבר פלילי או תעבורתי, הוא עובד כמוכרן בתחנת דלק והמשמעות של פסילת הרישיון מעבר לפסילת המינימום היא למעשה החזרת הגלגל אחורנית ולפיכך יצטרך הנאשם לעבור מבחן עיוני ומעשי מחדש.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

אציין כי היום גזרתי את דינו של נאשם בנסיבות דומות בתיק 8571-05-16 מדינת ישראל נגד עזאם מוסטפא לעונש של מאסר מותנה ופסילה בפועל בת 89 יום.

בעפ"ת 52385/03/14 **ג'בר אבו עסא**, מפי הנשיא אלון, אושר רכיב פסילה של 89 ימים לצד רכיבי ענישה נוספים, בעניינו של נאשם שנהג ללא רישיון נהיגה תקף מזה 20 שנה בשתי הזדמנויות שונות.

תוצאה דומה נקבעה בעפ"ת 15065/01/14 **סלאח אלעברה**, מפי השופטת חיימוביץ, לנאשם עם עבר תעבורתי מכביד שריפא את הפגם לאחר שרישיון הנהיגה שלו לא היה תקף כ-12 שנים.

לאור האמור הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד 6 חודשים, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות ש"ח עד אלפי ₪, מאסר על תנאי ואף מאסר במקרים הראויים.

אין חולק על חומרתן של העבירות בגין הורשע הנאשם והאלמנט הסיכוני לציבור משתמשי הדרך בעת נהיגה ברכב של אדם שלא עבר הכשרה עיונית ומעשית כחוק.

תיקון 113 של חוק העונשין מאפשר התחשבות לקולא כאשר שיקולי שיקום מונחים על הכף ובפרשה דן הוכיח הנאשם לאחר שעמד בדרישות החוק והוציא רישיון נהיגה כי שיקולים אלה רלוונטיים בעניינו.

נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולעובדה כי נעדר עבר פלילי ותעבורתי וזוהי מעידתו הראשונה.

יחד עם זאת לא אוכל לקבל את עמדתה של ב"כ הנאשם ולהימנע מגזירת עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל.

הימנעות מהטלת עונש של פסילה בגין הוצאת רישיון נהיגה בעת ניהול ההליך המשפטי אינו סביר בעיני, ריפוי הפגם אינו מבטל את הסיכון שגרם הנאשם למשתמשי הדרך בנהיגתו הבלתי מורשית.

סבורני כי העובדה כי הנאשם עבר את מבחני הרישוי ומחזיק ברישיון נהיגה כדין הוא נסיבה המצביעה על שיקומו של הנאשם והאינטרס הציבורי הוא שנהגים לא ינהגו בכבישי הארץ בלא רישיון נהיגה כדין.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. הנני גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע של עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף מעבר ל-12 חודשים.
2. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של- 89 ימים. הנאשם יפקיד רשיון נהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בפ"ת עד ליום 9/1/17.
3. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
4. הנני מטיל על הנאשם תשלום קנס בסך 1000 ₪ הקנס ישולם עד ליום 28/2/17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט חשוון תשע"ז, 30/11/2016 במעמד הנוכחים.

אורן בועז , שופט

הוקלדעלידירחלאליעזר